

## A Vēstuļu autors:

### ❖ Pāvils – Jēzus Kristus gūsteknis.

- Savas pirmās ieslodzīšanas laikā Romā – no 60. līdz 62. gadam p.m.ē. – Pāvils uzrakstīja vismaz piecas vēstules: efeziešiem, filipiešiem, kolosiešiem, Filemonam un Laodikejas draudzei (kas nav saglabājusies līdz mūsdienām).
- Tā kā pret viņu nebija nopietnu apsūdzību, viņam atļāva dzīvot īrētā mājā, kur viņu pastāvīgi apsargāja romiešu kareivis (Ap.d. 28:16). Tas viņam ļāva turpināt sludināt evaņģēliju, pat pretoriešu gvardes locekļiem (Fil. 1:13).
- Pārskatot vēstules, varam redzēt, ka Pāvilam bija daudz palīgu (Kol. 4:7-14; Fil. 23-24). Viņš bija sazinājies arī ar ķeizara namu (Fil. 4:22).
- Pāvils cerēja drīz tikt atbrīvots (Filem. 22), bet otrajā ieslodzījuma reizē viņam vairs nebija šādas cerības (2. Tim. 4:6).

### ❖ Pāvils važās.

- No brīža, kad Pāvils nolēma kļūt par Kristus vēstnieku, viņa dzīve nebija viegla (2. Kor. 6:4-5).
- Bībele min tikai trīs Pāvila ieslodzījumus pirms viņš tika nogādāts Romā: Filipos (Ap.d. 16:22-24); Jeruzalemē (Ap.d. 23:10); un Cēzarejā (Ap.d. 23:33-35). Bet, protams, bija vēl vairāk (2. Kor. 11:23).
- Neskatoties uz visām šīm grūtībām, Pāvils nekad neuzskatīja sevi par pamestu (2. Kor. 4:7-9). Nespējot brīvi sludināt, viņš kļuva par „vēstnieku ķēdēs” (Ef. 6:20).
- Pāvila attieksme mums māca, kad ciešam grūtības evaņģēlija sludināšanas dēļ, ir jāpaliek pilnīgi uzticīgiem Dievam, vienmēr jāpatur prātā Viņa Vārds (2. Tim. 2:15) un jāpieķeras Svētajam Garam, Mierinātājam, kas mums dod spēku un drosmi (Cah. 4:6).

## B Saņēmēji:

### ❖ Pāvils Filipos.

- Savas otrās misijas ceļojuma laikā Pāvila plāni nepiepildījās. Svētais Gars vadīja viņa soļus citādāk (Apd. 16:6-12):
- Filipi bija Svētā Gara izvēlētais punkts, lai sāktu evaņģēlija sludināšanu Eiropā. Kā pilntiesīga Romas pilsēta, filipieši bija atbrīvoti no nodokļu maksāšanas un pēc dzimšanas slukaitījās kā romiešu pilsoņi.
- Pāvila ieradums, ierodoties jaunā pilsētā, bija apmeklēt sinagogu. Bet Filipos sinagogas nebija! Sabata dienā viņi atrada dievkalpojuma vietu un tur sludināja uz sapulcējušajām sievietēm (Ap.d. 16:13).
- No šīs tikšanās izveidojās pirmā eiropiete: Lidija. Viņa tika kristīta kopā ar visu savu ģimeni (Ap.d. 16:14-15).
- Bet ienaidnieks nepalika mierā. Viņš mudināja zīlnieci, lai tā, it kā atbalstot Pāvilu, sajauktu cilvēku prātus (Ap.d. 16:16-17). Kad meitene tika atbrīvota, sākās problēmas Pāvilam un Silam (Ap.d. 16:18-24).
- Rezultātā: atgriezās cietuma uzraugs un viņa ģimene (Ap.d. 16:25-33). Nav šaubu, Evaņģēlijs Eiropā ienāca Eiropā Svētā Gara spēkā un vadībā.

### ❖ Pāvils un Kolosa.

- Epafra bija Pāvila darba biedrs, kad tas atradās cietumā Romā (Filem. 23). Viņš bija dzimis Kolosā (Kol. 4:12) un ienesa evaņģēliju šajā pilsētā (Kol. 1:7).
- Kolosa bija pilsēta Frīģijas provincē, netālu no Lāodikejas un Hierapolē, kur sludināja arī Epafra (Kol. 4:13). Tajā dzīvoja liels skaits ebreju. Viens no nozīmīgākajiem tur dzīvojošajiem ebrejiem bija Filemons, Pāvila līdzstrādnieks, kura mājā pulcējās draudze (Filem. 1-2).
- Viens no Filemona vergiem, Onēzims, aizbēga uz Romu, kur caur Pāvilu pieņēma Jēzu (Filem. 10-11). Atdodot Onēzimu viņa kungam, Pāvils parādīja, kādām jābūt attiecībām starp kungiem un vergiem vai priekšniekiem un padotajiem (Flem. 12-17).

### ❖ Filipu un Kolosas draudzes.

- Filipiešiem un kolosiešiem adresēto vēstuļu ievads, kas ir ļoti līdzīgs, parāda mums divus svarīgus aspektus (Fil. 1:1; Kol. 1:1-2).
  - (1) Dievam draudzes locekļi ir svēti un uzticīgi, neskatoties uz viņu kļūdām
  - (2) Draudzē pastāv kārtība, kurā daži tās locekļi ir autoritatīvāki un atbildīgāki nekā citi:
    - (a) Pāvils bija apustulis, augstākā līmeņa vadītājs
    - (b) Timotejs ir viņa palīgs (mācītājs)
    - (c) Biskapi ir vietējie vadītāji (vecākie)
    - (d) Diakoni pārvalda draudzi
- No cietuma Pāvils pateicas filipiešiem par palīdzību, ko tie viņam nosūtīja (Fil. 4:18).
- Uz Kolosu viņš sūta savus līdzstrādniekus, lai draudzi iepriecinātu (Kol. 4:7-9).